

PESMI

Mart Ogen

ZAVEST TRENUTKA

In znova pade moja senca,
in je otrok.

Sonce potemni.
Svetloba ugasne.
Se zopet razžari.
Seže do neba.

In znova pade njena senca,
in umori otroka.

STUDIJA ŠT. 3, ALI TUDI »AMERISKI INTEGRAL«

Sedel sem na obali Mehiškega zaliva
in premišljeval.
Voda.
Listi.
Srečko Kosovel.
In valovi, valovi, dvajset tisoč kilometrov.
Ljubljana. Bela beda.
In Srečko Kosovel
in Mehiški zaliv, Hart Crane, valovi.
Dvajset tisoč kilometrov. 1926. 1932. Samomor. Valovi.
Hart Crane, in voda.
Beda.

— — — — —
— — — — —
— — —

Sedel sem torej na obali Mehiškega zaliva in — — —
imel oči odprte.
— Joj, kako je ljubko tukaj, kako toplo!
— In voda, tako prijetno topla!

Hej, hej, hej! Dajte mi prosim —
tako prijetno topla!

Mir!

Mir?

Kaj? Toplo? Topla voda?

Ah, da, toplomer!

Možganski.

Mož

ganski

top (lo la)

mir. (la mer)

TOP MOŽ.

TOP MIR.

MOŽGANSKI.

Kaj sem ti rekel,

umiranje je kakor —

Morbiden? Jaz da sem morbiden?

Seveda sem morbiden,

kaj

mi pa drugega preostane, a? O! (Nič.)

Morbiden, kajpada!

Mart Ogen, M(eter) O(semdeset) morbidnosti.

Meter osemdeset, tako piše v osebni izkaznici.

Meter osemdeset, Mutec Osojski, Miloš Obrenovič in —
in Modna oblačila. M. O.

Ampak, za božjo voljo, jaz

vendar umiram!

S. O. S., umiram!

Requiescat in pace. O. (Ti pa tvoja latinščina!)

Ne, ampak nobene rešitve ni.

Ni in ni, pa konec. Rešitve.

Nobene.

O telesa, O drevesa, O ušesa!

O mesena smrt, O smrt mesa (ali duha.) (Duha ni.)

O mesena smrt vsak mesec. O mesečna smrt. V mesečini.

In Mesec. O in Mesec na nebu, romantika.

Na nebu.

Na.

Ne.

Bu!

Haha!

O tempora, O mores!

— Kaj? Ne moreš? Ne bodi vendar prismojen, bodi poduhovljen! A? No, saj veš, Bog, Ideje, Borba ...
A? IN TAKO DALJE!

Kajti samo to nekaj šteje, razumeš,
da ima človek ideje,
da se vključi v neko gibanje,
da je nekje zraven.
A zdaj razumeš?
A? IN TAKO DALJE!
O ti moj bog, kakšni tepci!

— Gospod, usmili se,
— Kristus u
— smili
— se.

Saj.

Katerikoli Gospod. Čeprav je trot. Ali falot.

Pomembno je, da si na vrhu, ne odspod.

Dada, Gospod. Usmili se.

In Kristus. Usmili se. Kdorkoli kogarkoli.

Hudič ali birič, Gospod ali Krist.

Ali fašist.

Ali nudist, rasist, budist, komunist, kubist, trapist!

Istististist, vseeno kdo, samo usmili se.

Ist. Sit.

Važna je korist.

Srečno Kosovel, 1904—1926.

Hart Crane, 1899—1932.

Beda.

Beda.

In potem padec.

Skok.

Valovi.

Zakaj si izpustil svoj zlati čoln v močvirje?

O in morje, morje, Hart Crane, Srečko Kosovel,
morje, morje, dvajset tisoč kilometrov,
in valovi, integrali,
in brez čolna.

Gospod
se
usmili
sebe.

Meter osemdeset morbidnosti,
morski
psi.
veseli
da te
spoznajo:
GRRRRRRRRR.

Grenko grlo grob.

STUDIJA ST. 6

Premagati tišino.
Razbrati v črkah čustva,
ki jih ni več.
Poslušati kako
toni tišine razzvanjajo
tišino,
pisati:
Kakšen je bil ta Beethoven.
Kakšen srd mu je drobil ušesa
proti nemoči,
da bi jo zmagal, da bi slišal v tišini,
da bi občutil.
Kar so le še
mrtva čustva.
Vrniti jih. V črke, pripraviti
druge do tega, da bi občutili,
zaznali, prepoznali
ves trud vrnitve
v življenje,

v obstajanje. Sprožiti
kar je novega
proti tišini, nemoči,
živeti,
prisluškovati,
sredi porazov in rož
ustvarjati.

Ne vidiš, ne poznaš.
Zaganjaš se v kamnite stene
ali v karkoli brezčutnega.
Da bi izsekal.
Iz neznane bolečine v sebi,
iz zalepljenih strasti.
Seciraš svojo notranjost.
Potem oblikuješ,
da bi spoznal,
da bi sprostil,
kar je bistvenega,
da bi se osvobodil. Grizočega
življenja v notranjosti,
ki brez tvoje volje
nadzoruje vse, kar si. In brez česar bi ne bil
nič drugega kot
tista kamnita stena ali karkoli
brezčutnega.
Gol predmet.
Drugega nič.

ŠTUDIJA ŠT. 10

BOLJ R JAV SEM KAKOR

Luč pred katero se zaliževa
ko prepustiva prstom
ureditev majhnih
razdalj
med

se raztopi med vzdih
 pošlje cvetove v rast
 tetoviranih znamenj in znamenj
 ki zaznamujejo kar je
 prišlo kasneje nastalo
 iz preprostosti in vsega ostalega
 podob ki se stapljajo oblikujejo
 v železniške
 tračnice
 črte sledove dežnih kapelj Okna
 meje med tistim kar je
 temno in / ali preprosto
 prepustiti
 vse
 prstom čakati da
 se odpre
 kar staplja
 raztaplja
 utaplja
 navzočnost številnih
 prisotnosti
 časa sedanjosti časa
 ko se prepustiva
 počitku
 nemotena nemotenemu

 Samo to

ŠTUDIJA ŠT. 9

ODKAR SO NAŠA TELESA

prenehala biti
 zgolj žival tako davno že kar nam je znano iz šol
 ska resničnost in kjer se to kaže
 prsti na nogah
 nič več tako
 uporabni

in še marsikaj

odmira

nje
ni

oranžni copatki
samo še spomini
ko preišlujem
kako

sem sedel z njenimi
stopali v dlaneh

neumno

njena spodnja

krila zdaj

strta samo

v postelji

njen

a

rdeča glava ki pozablja ki sproti pozablja
misli ki bi mogle biti

popraviti

nadomestiti

surovost z nežnostjo le enega dotika

morda le en dotik

samo razlika morda

samo razlika

in njeni lasje bi bili še vedno

na blazini poleg mojih

ki postajajo beli

ko poskušam

pozabiti

doseči

vrh

vrh poslednje

bolečine

se vrniti

Zaman bi tajil